{datsopic id=356}2006. október 14-én reggel megtelt a Plusz parkoló kerékpározni induló gyerekekkel és két lelkes, segítőkész apukával. Úticélunk Csopak volt. Festői környezetben kerekeztünk, kisebb-nagyobb dombokon, de hajtott bennünket a lelkesedés és az a felismerés, hogy a dombok visszafele lejtőkké változnak!

{datsopic id=364}Almádiban szerelnünk kellett, Vanda pedálja felmondta a szolgálatot. Péter bácsi és Laci bácsi remekül helytálltak, sőt később láncvisszarakásban és kerékpumpálásban is jeleskedtek.
Amikor kezdtünk fáradni – valahol Almádi és Csopak között -, megpillantottuk Esztert és Fruzsit, akik velünk szembe jöttek és hozták a biztatást, hogy már nincs is olyan messze a hely, ahol lerakhatjuk a bicikliket és jön értünk a kisvonat…
És valóban elérkezett a pillanat, megjelent Csopakon a városnéző vonat. Balatonfüredig utaztunk, lelkesen integettünk a falubelieknek, akik viszonozták üdvözletünket. Megcsodáltuk a Balatont, ettünk egy fagyit.
{datsopic id=354}Hamar eltelt a másfél óra, ismét drótszamárra pattantunk. Almádiig nem volt különösebb lelki probléma – végig egyenes az út –, ott viszont belénk hasított a felismerés: Veszprémig végig emelkedőn kell menni! Ivett azonnal megivott egy energiaitalt, de nem sokat segített rajta (sem). Hát toltuk a bicikliket rendesen! És persze magyarázatot is találtunk rá: mindenképpen lassan kell haladnunk, mert ha túl hamar hazaérünk, a szülők még nem lesznek ott a megbeszélt helyen… Akik ezt nem vették figyelembe, hamarabb odaértek a szentkirályi játszótérre, de udvariasan elhallgatták, hogy mennyit vártak ránk. Ezt a tapintatot ezúton is köszönjük!
Elfáradtunk. Nagyon elfáradtunk! Ezen a napon kb. 50 km-t tettünk meg. Akaraterőből, kitartásból a kirándulás minden résztvevője kitűnőre vizsgázott!

További képek a túráról a Galériában tekinthetők meg.
{mos_sb_discuss:2}